

អង្គការសហប្រជាជាតិ

ការិយាល័យនៃឧត្តមស្នងការទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្សប្រចាំកម្ពុជា

សេចក្តីថ្លែងការណ៍ជាសាធារណៈ

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨

**បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់សុខ សំអឿន និងប៊ិន សំណាង នៅមុខតុលាការកំពូលកម្ពុជា
ចំពោះការផ្តន្ទាទោសពីបទឃោតកម្មគិតទុកជាមុនលើលោកវិជ្ជា
អ្នកដឹកនាំសហជីព**

ឃោតកម្មលើមេដឹកនាំសហជីពគឺលោកវិជ្ជា នៅកណ្តាលទីក្រុងភ្នំពេញ ក្រោមពន្លឺថ្ងៃច្បាស់ កាលពីថ្ងៃទី២២មករា២០០៤ បានធ្វើឲ្យកម្ពុជាបាត់បង់អ្នកដឹកនាំសហជីពដ៏ក្លាហាន និងមានឥទ្ធិពលម្នាក់ ដែលជាដើមឯកសិទ្ធិការងារ និងសេរីភាពសមាគម។ ឃោតកម្មនេះក៏បានទៅជាឆ្លូននៃវាទប្បដិវាទដែលបន្តរហូតមកទល់ថ្ងៃនេះ ធ្វើឲ្យអន្តរាយដល់នីតិវដ្តនៅកម្ពុជា ពង្រឹងវប្បធម៌និទណ្ឌភាពនិងធ្វើឲ្យកាន់តែអន់ថយថែមទៀតដល់ជំនឿចិត្តសាធារណៈចំពោះប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌មួយដែលកំពុងតែទន់ខ្សោយរួចទៅហើយនោះ។

មានមូលហេតុជាច្រើនដាក់ការសង្ស័យលើសុពលភាពនៃការផ្តន្ទាទោសប៊ិន សំណាង និងសុខ សំអឿន ចំពោះឃោតកម្មនេះ។ ចៅក្រមស៊ើបសួរដំបូង បានលើកលែងចោទ ដោយសារគ្មានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់។ ចៅក្រមរូបនេះត្រូវបានផ្លាស់ចេញពីតុលាការក្រុង និងលែងឲ្យកាន់សំណុំរឿងនេះទៀត។ រឿងក្តីនេះ ត្រូវបានជំនុំជម្រះម្តងទៀតដល់អង្គសេចក្តី ហើយអ្នកទាំងពីរនេះត្រូវបានផ្តន្ទាទោស ដោយឈរលើមូលដ្ឋានចំលើយសារភាពដែលពួកគេបានបដិសេធរួចទៅហើយនោះ ដោយមិនពិចារណាដល់ភស្តុតាង និងសាក្សីដោះបន្ទុក ដែលអះអាងថា អ្នកទាំងពីរមិនអាចទទួលខុសត្រូវចំពោះឃោតកម្មនេះទេ។ ជាជាងពិនិត្យទៅលើចំណុចខ្វះខាតទាំងនេះ សាលាឧទ្ធរណ៍បានតំកល់ការផ្តន្ទាទោសនេះ និងគូសបញ្ជាក់ពីការផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារចំនួន២០ឆ្នាំ។

នៅថ្ងៃទី៣១ ធ្នូ ២០០៨ ខាងមុខនេះ តុលាការកំពូល នឹងបើកសវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ជនជាប់ចោទទាំងពីរ ចំពោះទោសទណ្ឌរបស់ពួកគេ។

លោកស្រីឧត្តមស្នងការសិទ្ធិមនុស្ស តាមរយៈការិយាល័យប្រចាំប្រទេសកម្ពុជារបស់លោកស្រី បានតាមដានរឿងក្តីនេះយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ដោយក្តីបារម្ភ។ កាលពីខែមិថុនា ២០០៨ លោកស្រីបានដាក់ជូនតុលាការកំពូលនូវសារណាប្រឹក្សាយោបល់មួយក្នុងនាមជាមិត្តរបស់តុលាការ គឺជាសារណាមួយដែលធ្វើការវិភាគទៅលើផ្លូវច្បាប់ ដោយធ្វើចំណាប់អារម្មណ៍លើការបំពានធ្ងន់ធ្ងរជាច្រើនលើច្បាប់សិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិ ដោយតុលាការថ្នាក់ក្រោម។ កាលពីខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៧ ក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញបានសំរេចថា សន្និសីទសិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិចាប់តាំងពីត្រូវបានធានាការពារដោយមាត្រា៣១ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញមក គឺជាផ្នែកមួយនៃច្បាប់ជាតិកម្ពុជា។ ដូច្នេះ តុលាការកំពូល ក៏ដូចជាតុលាការកម្ពុជាទាំងអស់ដែរ មានកាតព្វកិច្ចត្រូវធានាថា បទបញ្ញត្តិនានាស្តីពីសវនាការប្រកបដោយភាពយុត្តិធម៌ មានចែងនៅក្នុងសន្និសីទនានាត្រូវតែគោរពតាម ហើយការបំពានទាំងឡាយដោយតុលាការថ្នាក់ក្រោម ត្រូវតែមានដំណោះស្រាយកែសំរួល។

តុលាការកំពូលមិនអាចលើកលែងការផ្ដន្ទាទោសនេះដោយខ្លួនឯងក៏ពិតមែន តែអាចសំរេចបង្វិលរឿងក្តីនេះឲ្យសាលាឧទ្ធរណ៍ធ្វើការជំនុំជម្រះម្តងទៀត ដោយធ្វើការណែនាំឲ្យបានច្បាស់ពីការគោរពឲ្យបានខ្ជាប់ខ្ជួននូវច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជានិងបទដ្ឋានសវនាការប្រកបដោយភាពយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ។ ធ្វើដូច្នេះបាន នឹងបង្ហាញពីការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់យុត្តាធិការខ្ពស់បំផុតនៃប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ចំពោះនីតិវិធីមួយដ៏ត្រឹមត្រូវ ហើយបង្កើតជាឧទាហរណ៍វិជ្ជមានដ៏ល្អមួយចំពោះប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ទាំងមូល ព្រមទាំងជាសញ្ញាចាប់ផ្ដើមមួយនៃកាតិកាខ្ពង់ខ្ពស់ប្រែប្រួលដើម្បីទប់ស្កាត់និងប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងនិទណ្ឌភាព។

អ្នកដឹកនាំសហជីពពីររូបទៀត គឺលោករស់ សុវណ្ណារ៉េត និងលោកហ៊ឺ រុទ្ធី ក៏ត្រូវបានធ្វើឃាតដែរ តាំងពីឃាតកម្មលើលោកជា វិជ្ជាម៉្លេះ។ ឃាតកម្មទាំងនេះសុទ្ធតែមានឥទ្ធិពលមិនល្អដល់សេរីភាពសមាគមនៅកម្ពុជា។ ការិយាល័យឧត្តមស្នងការទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្ស គាំទ្រការអំពាវនាវថ្មីៗនេះដោយគណៈកម្មាធិការនៃអង្គការពលកម្មអន្តរជាតិស្តីពីសេរីភាពសមាគម ឲ្យមានការស៊ើបអង្កេតឯករាជ្យ ទៅលើឃាតកម្មអ្នកដឹកនាំសហជីពទាំងបីរូបនេះ និងការមិនបានរកយុត្តិធម៌តាមផ្លូវច្បាប់ដែលទាក់ទងក្នុងរឿងទាំងនេះ។